

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 16 kwietnia 1963 r.

w sprawie rozliczania się z zakończonych zadań inwestycyjnych (lub ich części) i z osiągniętych efektów gospodarczych.

W celu pogłębienia odpowiedzialności za wykonanie zadań inwestycyjnych, oddawanie do użytku planowanych efektów gospodarczych właściwe oraz pełne zagospodarowanie i włączenie do eksploatacji przekazanych do użytku zadań inwestycyjnych, w wykonaniu przepisów uchwały nr 18 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1962 r. w sprawie wykonania postanowień uchwały IX Plenum KC PZPR w zakresie inwestycji oraz na podstawie § 1 pkt 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu i trybu działania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów (Dz. U. Nr 31, poz. 171) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się dla jednostek gospodarki społecznej obowiązek rozliczania się:

- 1) z wykonania zadań inwestycyjnych i oddawania do użytku zdolności produkcyjnych lub usługowych bądź innych efektów,
- 2) z zagospodarowania oddanych do użytku zadań inwestycyjnych i osiągnięcia planowanych efektów gospodarczych.

Rozliczanie się z wykonania zadań inwestycyjnych i oddawania do użytku zdolności produkcyjnych lub usługowych bądź innych efektów.

§ 2. 1. Obowiązek rozliczania się z wykonania zadań inwestycyjnych i oddawania do użytku zdolności produkcyjnych lub usługowych bądź innych efektów dotyczy wszystkich kategorii inwestycji polegających na budownictwie inwestycyjnym.

2. W zakresie zakupu gotowych dóbr inwestycyjnych obowiązek rozliczania się z wykonania zadań i oddawania do użytku zdolności produkcyjnych lub usługowych bądź innych efektów dotyczy zakupów realizowanych w ramach inwestycji centralnych.

§ 3. 1. Rozliczanie się z wykonania zadań inwestycyjnych i oddawania do użytku zdolności produkcyjnych lub usługowych bądź innych efektów należy do obowiązków służby inwestycyjnej.

2. Rozliczenie powinno być przygotowane przez inwestora w porozumieniu z generalnym wykonawcą jeszcze przed planowanym terminem oddania do użytku zadania inwestycyjnego.

3. Z wykonania zadania inwestycyjnego i osiągnięcia efektów inwestor rozlicza się przed właściwą komisją powołaną do oddania inwestycji do użytku (zwaną dalej „komisją”) zgodnie z obowiązującymi przepisami.

4. Rozliczenie powinno być dołączone do protokołu oddania zadania inwestycyjnego do użytku.

5. Rozliczenie się powinno nastąpić po komisyjnym sprawdzeniu zgodności wykonanej inwestycji z wymaganymi warunkami technicznymi oraz gotowości tej inwestycji do podjęcia eksploatacji, a także po stwierdzeniu kompleksowości i bezusterkowości wykonanych robót.

6. Jeśli w chwili oddawania inwestycji do użytku z uzasadnionych przyczyn przedstawionych przez inwestora nie jest możliwe dokładne rozliczenie się z wykonanego zadania (w zakresie elementów określonych w § 4 ust. 1), komisja może przyjąć rozliczenie niepełne lub nieostateczne określając termin jego uzupełnienia; termin ten nie może przekraczać 3 miesięcy od daty oddania zadania inwestycyjnego do użytku.

§ 4. 1. Rozliczenie się z wykonania zadania inwestycyjnego (lub jego części) oddawanego do użytku powinno dotyczyć następujących elementów:

- 1) cyklu realizacji;
- 2) kosztu inwestycji;
- 3) efektu gospodarczego (przyrost zdolności produkcyjnej, usługowej lub użytkowej bądź inne efekty);
- 4) kapitałochłonności na jednostkę efektu gospodarczego.

2. Rozliczenie się w wyżej przedstawionym zakresie powinno polegać na zestawieniu i porównaniu danych planowanych, przyjętych na podstawie dokumentacji projektowo-kosztorysowej przy włączeniu inwestycji po raz pierwszy do

realizacji w planie odnośnego roku, z danymi faktycznymi, stwierdzonymi po zrealizowaniu zadania (lub części) w toku przekazywania zadania (lub części) do użytku.

3. Jeżeli w toku realizacji inwestycji zachodziły zmiany pierwotnych danych wyjściowych wskutek zmiany założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej, należy w ramach rozliczenia wykazać, obok danych pierwotnych, dane z kolejnych aktualizacji i porównać je z danymi wynikowymi stwierdzonymi przy oddaniu zadania inwestycyjnego do użytku.

4. Rozliczenie się z wykonania zadania inwestycyjnego poza zestawieniem i porównaniem danych wynikowych z planowanymi powinno zawierać dokładne oświetlenie i omówienie przyczyn ewentualnie powstałych odchyleń.

5. Przy zestawieniu i porównywaniu danych wynikowych z planowanymi należy doprowadzić je do porównywalności, usuwając ewentualne różnice formalne, wynikające np. ze zmian nomenklaturowych itp.

§ 5. 1. Rozliczenie się z kosztu inwestycji powinno dotyczyć zarówno całości zadania (lub jego części), jak też poszczególnych obiektów oraz struktury nakładów (roboty budowlano-montażowe, wyposażenie w maszyny i urządzenia, pozostałe nakłady).

2. Jeśli w chwili oddawania zadania inwestycyjnego do użytku nie wszystkie roboty i nakłady zostały zafakturowane i rozliczone, w rozliczeniu należy podać wysokość kosztu inwestycji według danych nieostatecznych, z tym że w terminie ustalonym przez komisję powinno nastąpić uzupełnienie i uściślenie danych.

3. Rozliczenie z cyklu realizacji powinno zawierać poza porównaniem cyklu całego zadania (lub jego części) również porównanie długości planowanych i rzeczywistych cykli budowy poszczególnych obiektów.

4. W zakresie oddania do użytku efektów gospodarczych rozliczenie powinno przyjmować za dane wynikowe — wielkości wynikające z dokumentacji projektowo-kosztorysowej, potwierdzone lub skorygowane na tle wyników przeprowadzonych prób przez właściwe komisje odbioru końcowego.

5. W razie przekazywania zadania inwestycyjnego do eksploatacji wstępnej rozliczenie powinno zawierać nie tylko wielkość przekazywanej zdolności produkcyjnej lub usługowej według projektu, ale również określać terminy jej sukcesywnego osiągnięcia w toku eksploatacji wstępnej i na koniec tego okresu.

6. Czas eksploatacji wstępnej należy określić na podstawie obowiązujących w danej gałęzi produkcji cykli dochodzenia do projektowej zdolności produkcyjnej, a w razie ich braku — na podstawie przodujących doświadczeń w zakresie już uruchomionych podobnych obiektów inwestycyjnych.

§ 6. 1. Rozliczenie z wykonania zadania inwestycyjnego oddawanego do użytku w zakresie inwestycji produkcyjnych (centralnych) powinno być opracowane według ramowego wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia.

2. Właściwi ministrowie lub z ich upoważnienia właściwe zjednoczenia wiodące opracują w terminie do dnia 31 maja 1963 r. wytyczne branżowe oraz dostosują ramowy wzór, o którym mowa w ust. 1, do specyfiki produkcji w poszczególnych gałęziach i charakteru obiektów (nowe, rozbudowa, modernizacja itp.) zarówno dla inwestycji planu centralnego, jak i terenowego. Wytyczne branżowe powinny dotyczyć:

1) zasad, zakresu rozliczania się z wykonanych zadań inwestycyjnych, o których mowa w §§ 2—5, oraz rozliczania się w eksploatacji z osiągniętych efektów gospodarczych, o których mowa w §§ 8—11, wraz z podaniem

jednostek, do których te rozliczenia powinny być przesyłane, z zachowaniem przepisów §§ 7 i 8;

2) szczegółowej nomenklatury efektów i wskaźników podlegających:

a) rozliczeniu przy oddawaniu do użytku zadań inwestycyjnych (lub ich części),

b) wtórnemu rozliczeniu w ramach działalności eksploatacyjnej na zasadach określonych w §§ 8—11;

3) rodzaju obiektów, dla których obowiązuje:

a) wtórne rozliczenie się z osiągniętych efektów gospodarczych w ramach działalności eksploatacyjnej; w razie potrzeby wytyczne mogą rozszerzyć lub ograniczyć elementy rozliczenia (§§ 8—11),

b) porównawczy rachunek efektywności w stosunku do rachunku przyjętego w dokumentacji projektowo-kosztorysowej (§ 9 ust. 2);

4) zakresu rozliczania się z drobnych inwestycji, inwestycji pomocniczych oraz inwestycji nieprodukcyjnych.

3. Wytyczne branżowe, o których mowa w ust. 2, należy uzgodnić z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów i Głównym Urzędem Statystycznym.

§ 7. 1. Odpisy rozliczenia z wykonania zadania inwestycyjnego (lub jego części) i oddania do użytku, o którym mowa w §§ 2—5, po jego przyjęciu przez właściwą komisję powinny być przekazane poza jednostkami określonymi w wytycznych branżowych, o których mowa w § 6, oddziałom banku finansującego inwestycje.

2. W zakresie inwestycji centralnych odpisy rozliczenia z wykonania zadania powinny być ponadto przekazane:

1) właściwemu zespołowi branżowemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów (1 egzemplarz), a w razie rozliczania się z inwestycji priorytetowych — również Zespołowi Inwestycji (1 egzemplarz);

2) centrali banku finansującego;

3) Głównemu Urzędowi Statystycznemu — z zakresu inwestycji zaliczonych do działu „przemysł”.

Rozliczenie się z zagospodarowania oddanych do użytku zadań inwestycyjnych i osiągnięcia planowanych efektów gospodarczych.

§ 8. 1. Po zakończeniu i oddaniu zadania inwestycyjnego lub jego wydzielonej części do użytku (eksploatacji) służba eksploatacyjna użytkownika obiektu zobowiązana jest do właściwego i pełnego jego zagospodarowania, włączenia do procesów produkcyjnych lub usługowych oraz do osiągnięcia w ramach działalności eksploatacyjnej efektów gospodarczych i wskaźników techniczno-ekonomicznych, założonych w dokumentacji projektowej obiektów przyjętych do eksploatacji.

2. Użytkownik obiektu (służba eksploatacyjna) rozlicza się z osiągniętych w eksploatacji efektów i wskaźników techniczno-ekonomicznych wobec jednostek, określonych w wytycznych branżowych, o których mowa w § 6, a ponadto wobec banku finansującego inwestycję oraz banku finansującego eksploatację, a w zakresie inwestycji priorytetowych — również wobec Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

3. Termin przeprowadzenia rozliczenia z osiągniętych w eksploatacji efektów gospodarczych i wskaźników techniczno-ekonomicznych powinna ustalić w ramach protokołu właściwa komisja na podstawie wytycznych branżowych (§ 6 ust. 2) z uwzględnieniem specyfiki produkcji i charakteru obiektu inwestycyjnego oraz w zależności od tego, po upływie jakiego okresu jest możliwe realne stwierdzenie osiągnię-

nych efektów gospodarczych w działalności eksploatacyjnej, i przy uwzględnieniu obowiązujących w danej gałęzi produkcji cykli dochodzenia do projektowej zdolności produkcyjnej i do wskaźników techniczno-ekonomicznych określonych w dokumentacji, a w razie ich braku — na podstawie przodujących doświadczeń już uruchomionych podobnych zakładów.

4. Rozliczenie, o którym mowa wyżej, powinno być dokonane w ramach kwartalnego sprawozdania finansowego, niezależnie od rzeczywistego stanu osiągnięcia założonych w dokumentacji wskaźników techniczno-ekonomicznych i rozmiarów produkcji:

- 1) w zakresie obiektów inwestycyjnych nie wymagających okresu eksploatacji wstępnej — po upływie następnego kwartału po kwartale, w którym nastąpiło przekazanie obiektu do użytku;
- 2) w zakresie obiektów inwestycyjnych wymagających okresu eksploatacji wstępnej — po upływie następnego kwartału po kwartale ustalonym dla zakończenia okresu eksploatacji wstępnej.

5. W uzasadnionych przypadkach w zależności od charakteru produkcji (np. sezonowość itp.), długości cykli produkcyjnych i możliwości stwierdzenia osiągniętych w eksploatacji efektów, właściwi ministrowie lub z ich upoważnienia zjednoczenia wiodące mogą ustalić w ramach wytycznych branżowych terminy rozliczenia się z efektów osiągniętych w eksploatacji dłuższe od określonych w ust. 4 bądź krótsze — jeżeli w toku eksploatacji wstępnej jest możliwe osiągnięcie projektowych wskaźników techniczno-ekonomicznych.

6. Rozliczenie się w ramach działalności eksploatacyjnej z osiągniętych efektów gospodarczych w wyniku zrealizowanych inwestycji obowiązuje w odniesieniu do inwestycji produkcyjnych oraz tych inwestycji usługowych, w zakresie których jest możliwe i celowe przeprowadzenie weryfikacji i porównania osiągniętych efektów w eksploatacji z danymi projektowymi.

§ 9. 1. Rozliczenie się z osiągniętych w eksploatacji efektów gospodarczych i wskaźników techniczno-ekonomicznych w zakresie nowo uruchomionych obiektów inwestycyjnych (nowych zakładów, nowych wydziałów produkcji podstawowej) charakteryzujących się przyrostem zdolności produkcyjnych powinno polegać na porównaniu rzeczywiście osiągniętych efektów gospodarczych i wskaźników techniczno-ekonomicznych z efektami i wskaźnikami ustalonymi w dokumentacji projektowo-kosztorysowej w zakresie następujących elementów:

- 1) zdolności produkcyjnych, wyrażonych we właściwych jednostkach produkcyjnych, np. ton na dobę, MW itp.;
- 2) wartości produkcji;
- 3) wielkości zatrudnienia oraz współczynnika zmianowości (z wydzieleniem robotników produkcyjnych);
- 4) kosztu własnego jednostki produkcji (ewentualnie dla poszczególnych asortymentów produkcji) w układzie zapewniającym analizę podstawowych składników kosztów, np.:
 - materiały bezpośrednie,
 - płace bezpośrednie,
 - paliwo i energia technologiczna,
 - pozostałe koszty bezpośrednie,
 - koszty wydziałowe i ogólnozakładowe, w tym amortyzacja;
- 5) zużycie w jednostkach naturalnych podstawowych materiałów i surowców na jednostkę wyrobu oraz inne

ważniejsze wskaźniki techniczno-ekonomiczne dotyczące sprawności obiektów.

Poszczególne wskaźniki powinny być odniesione do odpowiedniej jednostki czasu, właściwej dla danej produkcji (doba, miesiąc, kwartał, rok).

2. Rozliczenie z osiągniętych efektów w ramach działalności eksploatacyjnej, o którym mowa w ust. 1, powinno również zawierać w zakresie obiektów ustalonych w wytycznych branżowych, o których mowa w § 6 ust. 2, porównawczy rachunek ekonomiczny efektywności w stosunku do rachunku przyjętego w dokumentacji projektowej inwestycji. W zakresie inwestycji priorytetowych opracowanie porównawcze rachunku ekonomicznego efektywności jest obowiązkowe.

3. Jeżeli przekazany do użytku obiekt inwestycyjny miał zapewnić uzyskanie efektów dewizowych w postaci produkcji eksportowej lub zastępującej import, w ramach rozliczenia należy wykazać rzeczywiście osiągnięte wielkości produkcyjne oraz efekty dewizowe w porównaniu do założonych w projekcie.

4. W zakresie rozbudowywanych i modernizowanych zakładów produkcyjnych lub ich wydziałów należy wykazać w rozliczeniu efekty osiągnięte wskutek wykonanych inwestycji w drodze zestawienia i porównania podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych przed rozbudową lub modernizacją i po zainwestowaniu, według danych przyjętych w projekcie i według danych rzeczywistych, eliminując z tego porównania efekty osiągnięte dzięki innym pozainwestycyjnym czynnikom (np. zwiększenie współczynnika zmianowości w zatrudnieniu, usprawnienia organizacyjno-techniczne itp.).

5. Odchylenia w zakresie osiągniętych efektów i wskaźników od danych projektowych powinny być szczegółowo omówione z podaniem ich przyczyn oraz wniosków co do sposobu ich usunięcia na przyszłość.

§ 10. Rozliczenia z osiągniętych w działalności eksploatacyjnej efektów gospodarczych i wskaźników techniczno-ekonomicznych przed przekazaniem jednostkom zwierzchnim powinny być zaopiniowane przez właściwy oddział banku finansującego działalność eksploatacyjną jednostki rozliczającej się.

§ 11. Właściwi ministrowie (inne jednostki centralne) i prezydium wojewódzkich rad narodowych opierając się na rozliczeniach jednostek podległych z osiągniętych w eksploatacji efektów gospodarczych i wskaźników techniczno-ekonomicznych zobowiązani są do:

- 1) przeprowadzenia analizy odchyłań osiągniętych efektów w stosunku do wskaźników projektowych,
- 2) zbadania przyczyn hamujących osiągnięcie wskaźników projektowych,
- 3) przedsięwzięcia niezbędnych środków do usunięcia występujących opóźnień w osiąganiu projektowych zdolności produkcyjnych i wskaźników techniczno-ekonomicznych,
- 4) informowania Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów co najmniej raz w roku — w ramach sprawozdania z wykonania Narodowego Planu Gospodarczego — o stanie zagospodarowania oddanych do użytku ważniejszych obiektów inwestycyjnych i osiągniętych efektów gospodarczych w eksploatacji tych obiektów wraz z omówieniem występujących odchyłań od wskaźników projektowych i ze wskazaniem środków przedsięwziętych dla usunięcia tych odchyłań.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 16 kwietnia 1963 r. (poz. 193).

RAMOWY WZÓR ROZLICZENIA ZADANIA INWESTYCYJNEGO (ETAPU) ODDAWANEGO DO UŻYTKU W ZAKRESIE INWESTYCJI POLGAJĄCYCH NA BUDOWNICTWIE INWESTYCYJNYM

Dział I. Dane ogólne.

1. Inwestor bezpośredni (nazwa, adres)	6. Rodzaj inwestycji: centralne, zjednoczeń itp.
.
2. Jednostka nadrzędna (zjednoczenie lub jednostka równorzędna)	7. Nazwa oraz symbol działu i gałęzi gospodarki narodowej
.
3. Jednostka naczelna (ministerstwo lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej)	8. Lokalizacja inwestycji (województwo, powiat, miejscowość)
.
4. Nazwa zadania inwestycyjnego	9. Data:
.	a) rozpoczęcia zadania (części)
.
5. Inwestycja: nowa — rozbudowa	b) zakończenia (oddania do użytku) zadania (części)
.

Dział II. Podstawowe dane dla zadania (części — etapu) oddawanego do użytku.

Wyszczególnienie	Według zatwierdzonych założeń inwestycji (... rok)	Według zatwierzonego projektu (zbiorczego zestawienia kosztów) przy rozpoczynaniu zadania (... rok)	Według ewentualnej aktualizacji			Według wykonania — na podstawie protokołu komisji	Uwagi lub dodatkowe informacje
			I (... rok)	II (... rok) (... rok)		
1	2	3	4	5	6	7	8
10. Cykl realizacji (w miesiącach) w tym: cykl budowy	×						
11. Wartość kosztorysowa w tym: 1) roboty budowlano-montażowe w tym: montażowe 2) maszyny i urządzenia w tym: import 3) pozostałe nakłady w tym: dokumentacja							
12. Zdolność produkcyjna lub usługowa (nomenklatura efektów według instrukcji Głównego Urzędu Statystycznego nr 31) 1) 2) 3)							
13. Wskaźniki kapitałochłonności na jednostkę efektu gospodarczego (podać jednostki miar)							

Omówienie różnic między planowanym a rzeczywistym cyklem realizacji; planowanym a rzeczywistym cyklem budowy oraz między wartością inwestycji, zdolnością produkcyjną i wskaźnikami kapitałochłonności według założeń, projektu wstępnego, kolejnych aktualizacji a rzeczywistym wykonaniem.

UWAGI I OBJAŚNIENIA DO RAMOWEGO WZORU ROZLICZENIA

A. Uwagi.

1. Wzór wypełnia się przy oddawaniu zadań inwestycyjnych lub ich części do użytku, tj. w chwili przekazania wykonanego obiektu do eksploatacji.

2. Dane do wzoru wpisuje się na podstawie protokołu końcowego odbioru dokonanego przez właściwą komisję, powołaną zgodnie z obowiązującymi przepisami o oddawaniu inwestycji do użytku.

3. Zakres inwestycji, dla których obowiązuje wypełnienie wzoru, określają branżowe wytyczne resortowe.

B. Objasnienia.

Dział I. Dane ogólne.

1. Dane w pozycjach 1—4 należy podawać zgodnie ze spisem zadań inwestycyjnych.

2. W razie oddawania do użytku części zadania należy w pozycji 4 podać obok nazwy zadania (według spisu zadań) określenie części zadania przekazywanego do użytku.

3. W pozycjach 5 i 7 należy podawać klasyfikacje zgodnie z instrukcją Głównego Urzędu Statystycznego nr 31.

4. W pozycji 6 należy podać grupę inwestycji, do której zalicza się oddawane do użytku zadanie (lub jego część), zgodnie z klasyfikacją przyjętą w planie inwestycyjnym.

5. W pozycji 9 należy podać rzeczywiste daty rozpoczęcia i zakończenia zadania lub jego części (a nie planowane). Zadanie uważa się za rozpoczęte z chwilą wejścia na plac budowy i podjęcia robót przy zagospodarowaniu placu budowy. Nie uważa się za rozpoczęcie zadania inwestycyjnego dokonania nakładów na opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej, na wykup terenów i innych nakładów poczynionych przed wejściem na plac budowy, mimo że nakłady te uwzględnia się w rozliczeniu. Jeżeli plac budowy jest już zagospodarowany w związku z realizacją poprzednich zadań inwestycyjnych, termin rozpoczęcia dalszych zadań inwestycyjnych podlegających rozliczeniu należy podawać według wpisu w dzienniku budowy o rozpoczęciu robót przy danym zadaniu.

Dział II. Podstawowe dane dla zadania (części — etapu) oddawanego do użytku.

1. W pozycji 10 w wierszu pierwszym przez cykl realizacji rozumie się okres od rozpoczęcia robót na placu budowy do chwili przekazania zadania do użytku przez właściwą komisję. Cykl realizacji należy podawać w miesiącach. W rubryce 2 należy podawać planowany cykl realizacji, przyjęty w zatwierdzonych założeniach, na podstawie których został opracowany projekt wstępny; w miejscu wykropkowanym należy podać rok, w którym zatwierdzono założenia.

W rubryce 3 należy podawać cykl realizacji według zatwierdzonego projektu wstępnego, na podstawie którego zadanie zostało po raz pierwszy włączone do realizacji; w miejscu wykropkowanym należy podać rok, w którym rozpoczęto zadanie.

Rubryki 4—6 należy wypełniać tylko w przypadku, gdy zachodziły zmiany i aktualizacja projektu wstępnego oraz związane z tym zmiany planowanego cyklu realizacji.

W rubryce 7 należy podać faktyczny cykl realizacji zadania, licząc od daty rozpoczęcia zadania do daty przekazania do użytku.

2. W pozycji 10 w drugim wierszu należy podać cykl budowy, wyrażony w miesiącach. Cykl budowy należy podawać zgodnie z zasadami ustalonymi w uchwale nr 274 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie normatywów cykli budowy (Monitor Polski Nr 63, poz. 270). Cykl budowy może różnić się od cyklu realizacji inwestycji o okres robót przygotowawczych oraz o okres ewentualnego przedłużania się prób technicznych, dokonywanych przed oddaniem zadania do użytku. Jeśli cykl budowy ustalony w pierwotnie zatwierdzonym projekcie wstępnym (rubryka 3) uległ zmianie na skutek zmian wprowadzonych ewentualną aktualizacją projektu wstępnego, należy w rubrykach 4—6 podać cykle budowy określone w zaktualizowanych projektach wstępnych.

3. W pozycji 11 wartość kosztorysową i strukturę nakładów (pkt 1—3) należy podawać według wyceny zawartej w dokumentach, o których mowa w rubrykach 2—7, bez dokonywania przeliczeń na ceny porównywalne.

W rubryce 2 należy podawać wycenę wartości kosztorysowej, przyjętą w zatwierdzonych założeniach, na podstawie których został opracowany projekt wstępny, wypełniając w miejscu wykropkowanym rok, w którym założenia zostały zatwierdzone. Jeśli w toku realizacji wprowadzane były zmiany programowe lub w wycenie w stosunku do pierwotnie zatwierdzonych założeń, zmiany te należy wykazywać nie w rubryce 2, ale w rubrykach 4—6. Jeśli w założeniach nie ustalono struktury nakładów, wówczas punktów 1—3 nie wypełnia się.

W rubryce 3 należy podawać wycenę wartości kosztorysowej według projektu wstępnego, na podstawie którego zadanie zostało po raz pierwszy włączone do realizacji (w ramach planu rocznego) wypełniając w miejscu wykropkowanym rok, w którym rozpoczęto zadanie.

Rubryki 4—6 należy wypełniać tylko w przypadku, gdy przeprowadzano kolejne aktualizacje projektu wstępnego (zbiorczego zestawienia kosztów).

W rubryce 7 należy podawać nakłady poniesione według ewidencji księgowej. Jeśli poniesione nakłady nie wyczerpują zakresu rzeczowego robót przewidzianego w dokumentacji, wówczas należy dodatkowo wykazać w uwagach (rubryka 8) wartość nakładów do poniesienia po oddaniu zadania do użytku (tzw. „niedoróbki”).

4. W pozycji 12 pkt 1—3 należy podać podstawowy asortyment produkcji zadania (części—etapu) oddawanego do użytku, z oznaczeniem jednostki miary na jednostkę czasu, np. węgiel kamienny ton na rok, cegła tys. szt. na rok itp. Jeśli asortyment produkcji obejmuje więcej pozycji, ilość danych należy odpowiednio zwiększyć. Zdolność produkcyjną wyżej wymienioną należy:

w rubryce 2 — podać według założeń inwestycji,

w rubryce 3 — podać według zatwierdzonego projektu wstępnego, na podstawie którego rozpoczęto realizację inwestycji,

w rubryce 7 — podać według protokołu odbioru końcowego po ukończeniu inwestycji i przeprowadzeniu prób maszyn i urządzeń.

Rubryki 4—6 należy wypełniać tylko w razie dokonania zmian w zdolności produkcyjnej w stosunku do ustaleń w projekcie wstępnym (rubryka 3).

W rubryce 8 należy podać:

1) termin, w którym zostanie osiągnięta pełna zdolność produkcyjna podana w rubryce 7 lub kolejne etapy uży-

skania tej zdolności; w razie przekazania zadania do eksploatacji wstępnej podać termin zakończenia eksploatacji wstępnej;

- 2) planowaną wartość produkcji towarowej na jednostkę czasu w etapie przekazania zadania do eksploatacji w cenach roku przekazania zadania do użytku;
- 3) planowane zatrudnienie, w tym liczbę robotników produkcyjnych w etapie przekazywania zadania do użytku.

5. W pozycji 13 podaje się koszt inwestycyjny jednostki efektu gospodarczego; dla uzyskania tego wskaźnika należy podzielić wartość kosztorysową zadania przez planowaną zdolność produkcyjną:

- przy produkcji jednorodnej przez ilość produktów,
- przy produkcji różnorodnej przez wartość produkcji.

Analogicznie należy wyprowadzić w rubryce 7 wskaźnik kapitałochłonności (koszt inwestycyjny jednostki efektów) według wykonania, przyjmując dane z pozycji 11 i pozycji 12.

Dział III. Analiza rozliczenia kosztów inwestycji.

1. W pozycji 14 w rubryce 2 należy podać wartość nakładów według wykonania (pozycja 11 rubryki 7+8), a w latach następnych wyszczególnić lata realizacji i wielkość nakładów. W następnym wierszu pozycji 14 w rubryce 2 należy podać wartość nakładów zaliczaną na środki trwale zgodnie z ewidencją księgowości.

2. W pozycji 15 w rubryce 2 należy podać wartość według zbiorczego zestawienia kosztów przy włączaniu zadania do realizacji (pozycja 11 rubryka 3), a w rubrykach następnych (3—9) podać planowane nakłady na poszczególne lata.

3. Pozycja 16 stanowi różnicę między pozycją 14 i 15, którą należy podzielić szacunkowo:

- w pozycji 16 pkt 1 na różnice wynikające ze zmiany cen kosztorysowych; przez zmiany cen kosztorysowych rozumie się zmiany cen materiałów, płac, taryf przewozowych itp.;
- w pozycji 16 pkt 2 na różnice wynikające ze zmiany

programu produkcji (usług); przez różnice wynikające ze zmiany programu produkcji rozumie się: zwiększenie lub zmniejszenie założonych uprzednio rozmiarów lub asortymentu produkcji, zmiany technologii lub metod produkcji itp., które spowodowały zwiększenie rozmiarów budynków, budowli, wyposażenia w maszyny i urządzenia itp.;

- w pozycji 16 pkt 3 na różnice wynikające z błędów w wycenie lub projekcie; przez różnice wynikające z błędów w wycenie lub w projekcie rozumie się zarówno za niską wycenę kosztów inwestycji w zbiorczym zestawieniu kosztów, jak również pominięcie niektórych robót i nakładów, wprowadzonych w toku realizacji jako roboty dodatkowe, bez zmian programowych w zakresie rozmiarów i asortymentu produkcji lub usług.

4. W pozycji 17 szacunkową wartość dla zadania (lub części) oddawanego do użytku należy określić na podstawie wskaźników cen jednostkowych stosowanych przy ustalaniu zbiorczego zestawienia kosztów w fazie programowej (założeń inwestycji) w cenach roku, w którym zadanie zostało oddane do użytku.

Dział IV. Dane dotyczące podstawowych obiektów zadania przekazywanego do eksploatacji.

1. W rubryce 1 podaje się tylko podstawowe obiekty zadania (produkcyjne lub usługowe).

2. W rubryce 2 podaje się wartość poszczególnych obiektów wymienionych w rubryce 1 według zbiorczego zestawienia kosztów — projektu wstępnego w etapie rozpoczęcia realizacji zadania.

3. W rubryce 3 podaje się faktyczną wartość po wykonaniu obiektów, łącznie z nakładami pozostałymi do wykonania po oddaniu zadania do eksploatacji (pozycja 11 rubryki 7+8).

4. W rubryce 4 podaje się jednostki miary właściwe dla obiektów, np. dla budynków m³ i m², dla linii kolejowych km i ilość torów.